

KURJER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 2 Września r. 1821 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Podług Ruskiego Inwalida, przez rozkaz dzienny z dnia 17 sierpnia, bokowy adjutant J. C. M. pólkownik gwardyi półku preobrażeńskiego, Xiążę *Lubomirskii*, mianowany jenerałem majorem i ma liczyć się w armii.

Przez tenże rozkaz dzienny, naznaczeni adjutantami bokowymi J. C. M.: adjutant naczelnika głównego sztabu J. C. M. rotmistrz gwardyi półku huzarów Xiążę *Łobanow-Rostowski*; gwardyi półku preobrażeńskiego sztabs-kapitan: adjutant naczelnika głównego sztabu J. C. M. *Baron Strogonow*, i adjutant dowódzcy oddzielnego korpusu kawalazkiego jenerała piechoty *Jermolowa*, *Hrabia Samojłow*.

Przez rozkaz naczelnika głównego sztabu J. C. M. pod dnem 18 sierpnia ogłoszono woysku, iż Cesarz Jęgomość rozkazać raczył: utworzyć w *Odessie* komendę inwalidów na osnowie powiatowych, ale w porównaniu do nich w podwójney liczbie rang niższych.

Podług Fluskiego Inwalida z dnia 23 sierpnia: kapitan komandor floty *Bellingshauzen*, mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 3ciej klasy; major 43go półku strzelców *Kurnatowski*, kawalerem orderu s. *Anny* 2giej klasy.

Gazeta petersburska akademicka ogłosiła ceremoniał pogrzebu świętego Patriarchy konstantynopolitańskiego, Grzegorza, odprawionego w Odessie, w następującem brzmieniu:

Roku 1821, d. 17 czerwca, w piątek z rana, kapelan i nauczyciel religii liceum riszeliewskiego, archimandryta i kawaler *Teofil*, przybywszy do domu kwarantanny, w którego baszcie spoczywało ciało świętego Patriarchy, z pomocą inspektora kwarantanny, uczynił potrzebne do jego wyprowadzenia przygotowanie. Nieskazitelne ciało, przed dwoma dniami do nowej włożone trumny, zostało wyniesione z baszty, z przyczyny ciasności w niej, na dziedziniec domu kwarantanny i postawione na przysposobionem łożu pod baldakinem.

O godzinie 3mej, kiedy wszystko już było przygotowanem do wyprowadzenia; zaczęło się w kościele katedralnym Przemienienia Pańskiego i innych kościołach wyznania greko-rossyjskiego, w *Odessie* znajdujących się, dzwonienie, w czasie którego duchowieństwo, wielu oraz urzędników wojskowych i cywilnych, wezwanych przez *Hrabiego Lanzerona*, zgromadziło się do domu kwarantanny. Na początku godziny 1otej przybył do tegoż miejsca *Hrabia Lanzeron*, a wkrótce po nim, wśród bicia we dzwony wszystkich kościołów, tamże przybyli przenawielebniejsi biskupi: *Cyrylli* metropolita Sylistryi, *Grzegorz* metropolita hieropolitański, i *Demetry* biskup benderski i akkermanski.

Po odprawieniu mniejszey wigilii po błogosławionej pamięci Patriarsze, przez najprzewie-

lebniejszych biskupów, wśród odgłosu dzwonów i gromu dział z okrętów i brandwachtu, ciało przez kapłanów wyniesione zostało za bramę domu kwarantanny i postawione na przygotowanym karawanie pod tymże baldakinem, a tymczasem w kościele katedralnym Przemienienia Pańskiego, do którego przeznaczony był kondukt, zaczęła się msza święta.

Wyprowadzenie ciała odprawiono się w sposobie następującym:

Na czele konduktu krzyż wielki z dwiema poprzedzającymi oświeconemi latarniami, które nieśli psalmowi. Za nimi dwoma rzędami postępowały chorągwie ze wszystkich kościołów greko-rossyjskich, po których czterech dyakonów niesło wieko trumny.

Potem w niejakej odległości, psalmowi szedł niesący biskupią laskę, za którym również psalmowi na dwóch karmazynowych poduszkach nieśli mały biskupi *omofor* i krzyż z panagją. Dalej szedł parami chór śpiewaków, a za chórem psalmowi z primikierem. Potem szło duchowieństwo podług stopniów, a na końcu przesygnawiali biskupi, a przed nimi dwaj ippoddyakoni z trykirem i dykirem, za nimi zaś protodyakon i jeden dyakon z kadziłkami.

Za najprzewielebniejszymi w pewnym także oddaleniu szła trumna z ciałem zmarłego patriarchy: po rogach trumny czterey dyakonowie szli z kadzielnicami; sześciu kapłanów utrzymywało baldakin, a dwunastu mieskich obywateli poczetnych niesło po bokach trumny palące się świece. Przy s. 1oim koniach, kirem pokrytych, trumnę ciągnących, szło sześciu ludzi w żalobie z pochodniami i tyleż ludzi w żalobie z pochodniami przed trumną.

Kondukt, odbywający się wśród bicia we dzwooy wszystkich kościołów kończył *Hrabia Lanzeron*, który z oficerami i urzędnikami cywilnymi szedł za ciałem zmarłego Patriarchy.

Kondukt na trzech zatrzymywał się miejscach dla czytania Ewanjelii i Jektenii, za spoczynek zmarłego: 1sze miejsce do tego było przy wstępie do miasta, gdzie czytał Ewanjeliją metropolita hieropolitański *Grzegorz*; 2gie między szkołą grecką i liceum riszeliewskiem, gdzie czytał Ewanjeliją *Demetryusz* biskup benderski i akkermanski 3cie, w bliskości katedralnego kościoła, mijając *hauptwacht*, gdzie czytał Ewanjeliją Archimandryta *Teofil*. Kiedy kondukt szedł mimo *hauptwachtu*, przygrywała żalobna muzyka, na podobne obochody zwyczajna.

Porządku w postępowaniu przestrzegał ekklesyarcha kiszeniwickiey metropolii *Synazius*, z jednym z kapłanów katedralnych.

Po obu stronach ulicy, przez które przechodził kondukt, a które nadzwyczajnem mnóstwem ludu różnych wyznań napelnione były, rozstawiona była żandarmerya i kozacy.

Ciało wniesione do kościoła katedralnego Przemienienia Pańskiego w czasie mszy, którą odpra-

wiał protorej z tegoż kościoła z dwoma kapłanami, postawiono z baldakinem, na przygotowanym czterostopniowym katafalu, otoczonym dwónastą żalobnymi lichtarzami, a przed katafalkiem złożone na taboretach węglowia z omotforem i krzyżem z panagiją. Do końca mszy czterey dyakoni, po rogach katafalku stojący, kadzili trumnę.

Po mszy przenaywielebnieysy biskupi łącznie z dalszém duchowieństwem odprawili panichidę, po której nastąpiło czytanie Ewanjeli przed trumną. Czytanie to dzień i noc trwało aż do pogrzebienia, naprzemiany przez kapłanów i dyakonów.

Na trzeci dzień po wyniesieniu, t. j. 19 czerwca, nastąpiło pogrzebienie, w sposób następujący:

Zrana o godzinie 8mej zaczęło się w kościele katedralnym Przemienienia Pańskiego dzwonienie, które trwało przez całą godzinę. Około końca godziny 9tej, dway archimandrycy w mantiach pospołu z dalszém duchowieństwem, gotującym się do mszy, oraz z chórem śpiewaków udali się do domu, w którym mieszka przenaywielebniejszy *Demetry*, biskup benderski i akkermanski w bliskości kościoła katedralnego, z kąd wśród odgłosu dzwonów przyproawdzeni byli przenaywielebniejsi biskupi, *Cyrylli* metropolita sylistryyski, *Grzegorz* metropolita hieropolitański, oraz *Demetry* biskup benderski i akkermanski, do kościoła katedralnego Przemienienia Pańskiego.

Za przybyciem nayprzewielebnieyszych do kościoła, zaczęła się msza święta, którą celebrowali trzy wyrażeni biskupi z dwoma archimandrytami, kapłanem liceum riszeliewskiego i kawalerem *Teofilem*, rektorem seminaryum kisznieńskiego i kawalerem *Irencuszem*; z ihumenem klasztoru hradyczańskiego; z protorejami: akkermanskim, greckim, kwarantanny i tiraspelskim; i jednym kapłanem katedralnym.

Bezpośrednie po mszy zaczęły się pienia żalobne przed ciałem zmarłego Patryarchy. Spiew ten wykonywało całe duchowieństwo miasta i na obchod ten z różnych miejsc dyecyezji kiszniewskiej przybyło. Przed spiewem: *Przyjdźcie ostatnie pocałowanie* i t. d. miał kazanie pogrzebowe w języku greckim, przybyły z *Konstantynopola*, patryarszy kaznodzieja i ekonom *Konstanty*.

Po skończonych pieniach, ciało przemiesione zostało, wśród odgłosu dzwonów wszystkich kościołów, z kościoła katedralnego do greckiego, w tymże porządku, jaki był zachowany przy wyproawdzeniu z domu kwarantanny, z przydaniem ceremonii dwónastu lichtarzy, około trumny stojących i czytaniem Ewanjeli na czterech miejscach.

Po przybyciu do kościoła greckiego odprawiła się mała panichida, po zaśpiewaniu zaś wiecznego pokoju, złożone zostało ciało przez kapłanów w murowanym grobowcu, wewnątrz kościoła, na północnej stronie ołtarza.

W kościele tym na trzeci dzień pogrzebu, przenaywielebniejszy *Demetry*, biskup benderski i akkermanski z dwoma archimandrytami, ihumenem klasztoru hradyczańskiego i trzema protorejami, odprawił mszę zaduszną, po której łącznie z metropolitami sylistryyskim i hieropolitańskim oraz dalszém duchowieństwem odprawiła się panichida nad grobowcem błogosławionej pamięci Patryarchy.

Podobną mszę z panichidą odprawił metropolita *Teofil* z protorejami, staroobradczeskim, greckim i kapłanem kościoła katedralnego Przemienienia Pańskiego, dziewiątego dnia po pogrzebieniu.

Tym sposobem, za wolą Prawowiernego Samowładcy Wszech Rossy *Alexandra I*, oddaną została ostatnia posługa wiary i miłości chrześcijańskiej dla świętego prawowiernego kościoła wschodniego Patryarchy *Grzegorza*, uwieńczonego męczeńską śmiercią.

N I E M C Y.

(z gaz. *Zusch.*) Od brzegów Dunaju dnia 19 sierpnia. Utrzymuje się dotąd pogłoska o kongresie, który w miesiącu wrześniu w *Wiedniu* albo w *St. Petersburgu* zebrać się ma, i to jedynie dla załatwienia okoliczności tureckich. Należć do tego będą ministrowie pięciu wielkich mocarstw. Porta będzie także wezwana do przysłania swego ministra.

Od brzegów Elby dnia 19 sierpnia. Mówią tu o ważnym przymierzu zaczepnym i odpornym, które przez trzy mocarstwa i nielo zostało podpisane.

Powiadają, że wkrótce ma wysyć dź nader interesujący akt zasadniczy grecki.

Podług wiadomości z Anglii, ma ztamtąd wysyć jeszcze jedna eskadra na morze śródziemne.

W gabinecie paryzkim zdaje się pnować wielkie poruszenie.

Frankfort dnia 18 sierpnia. O jezwa Pana *Krug* sprawiła wielki skutek w tutajszych okolicach. Zaraz w pierwszych dniach po jej ogłoszeniu, udało się około sta młodych ludzi z oświecenijszej klasy do *Aschaffenburg* a do kapitana *Daiberg*. Powiadają, że pewny Książę, z jednego z przednieyszych domów pańujących w Niemczech, który w ostatnich czasach okrył się znamienitą chwałą wojenną, szczególniej się sprawą tą zajmuje. Twierdzą nawet, że przeznaczyl 50 tysięcy złotych reńskich na uzbrojenie ochotników, i należy spodziewać się, że sam czynnie do wyprawy tej należeć będzie.

Gazety tuteysze i inne niemieckie umieściły następujący artykuł z *Erbach* (w lesie odeńskim) pod d. 10 b. m. „Duch ze starego zamku *Schnellert* zaczął znów wychodzić, co nastąpiło w nocy z d. 9 na 10 sierpnia. Ze spisania go w tej mierze protokołu, okazuje się, iż nieco przed północą słyszano w całej okolicy okropny loskot, który się zdawał pochodzić z zapadłego zamku *Schnellert*. Wzmagał się co sekunda: uslyszano potem huk podobny do wystrzału z działa, a następnie turkot, jakoby od idących galopem licznym dział, wozów amunicyjnych i innych bryk ciężkich. Powietrze tak szumiało, jak gdyby wszystkie wiatry wypuszczone straszna zapowiadały burzę. Żadne jednak drzewko nie poruszyło się. Wśród tego wszystkiego zdawało się, jak gdyby tysiące głosów wydawały okrzyk: *Hurrah* i *Hallah*. Słyszano oraz wyraźnie tony trąb, na przemiany z odgłosem bębnow i okropnym wyciem i szczekaniem psów. Naywyraźniej zaś słyszano rżenie koni i szcęk broni. Straszne to widowisko trwało blisko dwie godziny. Piekielny ten hałas uslyszeli wszyscy mieszkańcy poblizkich wsi, zapewniając, iż nic z nim w porównanie idź nie może. Włościanie ze wsi *Ober-Keinsbach*, którzy już nie raz uslyszeli ducha wychodzącego z *Schnellert*, twierdzą, iż sądzili, jakoby koniec świata był blizki. Dawniej sam tylko loskot słyszano; teraz zaś po weyściu z hukiem woyska do *Rotenstein*; widziano na wschodzie krwawy krzyż, otoczony ognistemi jeźdźcami, i mnóstwo czarnych chmur w postaci trumien, co potem zamieniło się w rzekę krwawą i ognistą, która wszystko zso-

bą porywał. Nakoniec zniknęła z niezmierzaym łoskotem, podobnym do walącej się góry; poczem niebo zupełnie się wypogodziło i gwiazdy w największym blasku świeciły. Jakożkolwiek bądź, osobliwsze to zjawisko jest okropnym wypadkiem. Przeszło 1000 ludzi widziało je i słyszało. Jak długo duch ten bawić będzie w *Rotenstein*, czas pokaże."

Czytamy w pismach publicznych, iż miejsce gdzie *Bonapartego* na wyspie *ś. Heleny* pochowano, nazywa się *Spoczynkiem Napoleona*.

Wszędzie w Niemczech narzekają na powódzie. *Ren* zerwał tamę pod *Oberried*, i zalał drogę z *Zurich* do *Koiry*. Z tego powodu poczta wozowa zatrzymała się d. 15 w *Zurich*, i po opadnięciu wody uda się w dalszą drogę.

Hamburg dnia 27 sierpnia. Dnia 25 b. m. miało się odprawić uroczyste wprowadzenie ciała Królowey angielskiej do *Brunswiku*. Podróżni, którzy w okolicy *Zelle* orszak ten spotkali, mówią, iż składał się z karety marszałka dworu, z karawanu, na którym wieszono ciało Królowey, i z 13 pojazdów należących do orszaku, między którymi było 5 żałobnych. W nocy ciało będzie złożone w grobie kościelnym. Na każdej stacji potrzeba 64 koni. Straż składa się z 15 huzarów.

Hannover dnia 12 sierpnia. Xiążę *Cambridge* powrócił z *Londynu* przez *Francją* do *Rumpenheim*, skąd d. 4 przyszłego miesiąca przybędzie do tutejszego miasta.

PRUSSY.

Gazeta wiedeńska zawiera: „Z wielu stron zgodne nadchodzą wiadomości, iż w początkach zeszłego miesiąca zaszły w Gdańsku rozruchy, które tylko za pomocą wojska utlumione zostały. Powodem do tych rozruchów było wystawienie rzędu bud, przez tamecznych żydów, którym większa część mieszkańców zaprzęcała prawa; do zdań mieszkańców łączyć mieli swoje także i urzędnicy miasta. Pomimo to wszystko wystawienie tych bud przyszło do skutku pod opieką zwierzchności. Atoli przed wieczorem następującego dnia jarmarku zebrała się kupa ludu, dla zrzucenia bud; mający udział tak mało mieli względu, iż dyrektora policji znajdujacego się w tem natłoku, ciągnano tu i ówdzie z koniem, i po różnych obelgach jemu wyrządzonych za ledwie udało się mu uysść z pomiędzy wściekley kupy. Budy izraelitów zrzucano, poniszczono wiele rzeczy i niektórzy właściciele doznali nieprzyjemności. Nadeszłe wojsko doznać miało oporu, i zmuszone było dać ognia; mówią, iż kilku zostało raniomych a nawet, że zabito dwóch żydów. Szegóły tego smutnego wypadku objaśnią zapewne następne doniesienia. (z *Gaz. Lw.*)

ANGLIA.

(z *Gaz. warsz.*) *Londyn*, dnia 17 sierpnia. Wspomniemy jeszcze w krótkości o podróży Króla do Irlandyi. Wypłynął, jak wiadomo, dnia 1 b. m. z *Portsmouth*, i tegoż samego dnia przybył do *Cowes* na wyspie *Wight*. Dnia 2 opuścił *Cowes*, d. 3 stanął w *Weymouth*; d. 4 udał się dalej, i w nocy przepłynął około *Plymouth*. Dnia 7 wieczorem wysiadł przy *Holyhead* na wyspie *Anglezji*. Podano mu adres w imieniu miasta i wyspy *Anglezji*. Stosownie do zwyczaju, powinien był Monarcha przyjąć go siedząc. Że zaś nie było krzesła pod ręką, przyniesiono więc takie, które damy angielskie i irlandzkie wysłały naprędce szalami swemi, dobijając się o zaszczyt,

aby Monarcha dotknął cokolwiek ich ubioru, a później, aby je jak relikwie zachowały. Szal koloru lilla rozpostarto zamiast kotieroa. Król jednak nie usiadł na nim. Z *Holyhead* udał się wkrótce Monarcha do *Plasnewydd*, mieszkania Margrabiego *Anglesea*, a o godzinie 8mej wrócił na okręt, gdzie dowiedział się o śmierci królowey, i od tego czasu, aż do dnia 12, kiedy popłynął do Irlandyi, nie okazał się na pokładzie okrętowym. Nagła i niespodziewana wiadomość o zgonie królowey uczyniła na nim mocne wrażenie. Z początku chciał Król bawić do dnia 17 b. m. na wyspie *Anglezji*, lecz dla ważnych przyczyn zmienił ten zamiar. Z pasy eskadry już były wyszły, a w *Holyhead* i na całej wyspie, do tego stopnia zabrakło żywności, iż jedno jaje kosztowało pół saylinga (złoty jeden polski) a wcale nie można było dostać baraniny, skopowiny, jeryzyn, masła i t. d. Z trudnością postarano się o 7 baranów dla eskadry. Oprócz tego czas był niepogodny, codziennie padał deszcz; Król już 12 dni ciągle na okręcie przepędził, a w *Dublinie* wszystko czekało na jego przybycie. Dnia jeszcze 9 b. m. spodziewano się Króla w *Dublinie*; dnia 10 miał odprawić wjazd uroczysty, i wszystkie przygotowania uczyniono. Lord prezydent *Dublina* w dał odprawę do obywateli, aby przez trzy nocy ciągle od dnia 9 do 12 domy swoje oświecali, i zalecono, aby pod surową karą nie strzelali po ulicach, ani puszcali szermielów, fajerwerków i t. d. Koszta na oświecenie jednego tylko gmachu bankowego wynosiły 2,000 funt. szterl. (80 tysięcy zł. pol.). Do przyjęcia Króla dnia 29 b. m. urządzoną będzie równina *Curragh*, leżąca między *Kildare* i *Dublinem*, na której 10,000 wojska może odprawić obróty. Wystawiony będzie dla niego wielki budynek, a nieco dalej namiot i galerie, gdzie ludowi różne jedzenia i napoje rozdawane być mają.

Do opisu przybycia Króla do Irlandyi, dodać jeszcze wypada, iż Monarcha wysiadając z okrętu, spostrzegł nayıpierwey Hrabiego *Kingston*, Zawolał na niego dwa razy po imieniu, i dodał: „Ciesz się to bardzo, iż widzę W Pana w tym przyjacielskim kraju. Jak się masz ty poczciwy, człowieku z czarnemi faworytami?” „Wylądowanie Króla, (pisze gazeta dublińska) przypadło właśnie w rocznicę urodzin najsławniejszego i najukochańszego Monarchy, ze wszystkich, którzy kiedykolwiek panowali nad tym szczęśliwym narodem. Pierwszy raz wysiadł na ziemię naszą Król angielski, jako wspaniały dawca pokoju, szanowny oyciec, dobroczyńca i przyjaciel. Nie przybył tak, jak zwykli przybywać królowie na czele gwardyi bokowey i wojska; ale sam jeden, w orszaku nie wielu towarzyszków. I dla tego też (powtarza wspomniona gazeta) kochamy go, kochamy, kochamy!” W innem miejscu nazywa Monarchę dobrym i wielkim *Jerzym*.

Dnia 23 b. m. Monarcha ma zwiedzić w *Dublinie* bank i inne publiczne zakłady; będzie na obiedzie w ratuszu u Lorda prezydenta miasta. Dnia 24 obejrzy inne jeszcze zakłady. Nie wiadomo, jak przepędzi dzień 25 i 26. Dnia 27 uniwersytet da obiad dla Króla. Dnia 28 będzie obiad w gmachu kawalerów *ś. Patrycego*. Dnia 29 odwiedzi Król dolinę *Curragh*; dnia 30 będzie świetny bal u dworu. Przez cały ten czas zabroniono ukazywać się w żalobie.

Pierwszego wieczora po przyjeździe swoim, nie pokazał się Król w oknie. Oddzwiertny zapi-

sywał imiona wszystkich, którzy esobiście dowiadawali się o zdrowie jego. Wieczorem śpiewano w teatrze pieśń *God save the King* i kantatę stosowną do okoliczności, wśród której lud wydawał okrzyk: *Boże zachowaj, Boże błogosław go!* Tego dnia, kiedy ma być na teatrze, chce także być osób 20 razy tyle, ile ich teatr objąć może. Z tego powodu powiedział pewny Irlandczyk, że będzie miejsce dla wszystkich, jeśli każdy potrafi się zrobić dwadzieścia razy mniejszym. Inny powiedział, że *Jerzy IV*, jest 4 razy tyle godzin szacunku, co trzy jego poprzednicy, bo przybył do Irlandyi.

Między cudzoziemcami, którzy dla widzenia Króla przybyli do *Dublina*, są także dwaj kupcy z *Algieru* nazwiskiem *Hamed Hoggea* i *Mustafa Murabut*,

Przy wylądowaniu Króla taki był tłok na brzegu, iż wiele osób ledwo w wodę nie wpełchnięto, co Króla moono obeszło. Nie było ani jednego żołnierza, ani policyanta, któryby przy wsiadaniu był użyty do zasłony Króla. Lud stanowiął jego gwardyą, a Irlandcykowie, których przyjacielmi swemi nazwał, byli jego zasłoną. Dnia 12 nieco przed przybyciem Monarchy odprawiła się w *Dublinie* osobliwsza processya. Mnóstwo dzieci przystrójonych w wstążki i niosących małe chorągiewki, chodziło po ulicach; na ich czele szedł jeden, którego inni Królem obrali. Gdy przybyli do posągu *Jerzego II*, mały Król ukłonił się swojemu najjaśniejszemu przodkowi, i cały orszak zawołał trzykrotnie: *hurra!* na znak radości z powodu spodziewanego przybycia Monarchy.

Onegdaj był na obiedzie u Króla Lord namiestnik (*Vice-Król*) w pałacu *Phönix-Park*. Król pierwszy raz tam nocował.

Dnia 17 b. m. odprawił Monarcha wjazd publiczny i okazały. Nazajutrz będzie wielki popis wojska. Dnia 19 pojedzie Król do kościoła; d. 20 da pierwsze wysłuchanie władzom; dnia 21 będą wielkie pokoje, a dnia 22 okaże się Monarcha na teatrze. Do dnia 30go każdy dzień będzie nowem świętem. Uda się potem Król do Francyi, Niderlandów i Niemiec.

Ani w Irlandyi, ani w *Dublinie* nie widać jeszcze żałoby po Królowey.

Margrabia *Londonderry* był także dobrze przyjęty od ludu; okazał twarz wesolą, która się wkrótce zamieniła w posępną, gdy pewny Irlandczyk nazwiskiem *Norwood*, wyoiągnął do niego poufale rękę, i prosił o łaskę, aby oyczyzną jego od podatku od okien uwolnił. Margrabia dał mu zwyczajną odpowiedź, iż o tém pomyśli.

Skoro okręt parowy zbliżył się do brzegu pod *Howsh*, Król, który właśnie stał na pokładzie, ubrany w surdut niebieski i podróżną czapkę, był natychmiast poznany i przywitany okrzykiem: *hurrah!* Monarcha zdjął zaraz czapkę, podniósł ją w górę i ukłonił się. Ledwo na ląd wysiadł, lud podniósł go i wsadził do pojazdu. Długo nie można było drzwiczek zamknąć; musiał Król obie ręce wyciągnąć, aby go Irlandczykowie witać mogli. Gdy wysiadł w *Phönix Park* przed pałacem *Vice-Króla*, dał znak ręką, że chce do ludu mówić i miał przemowę, (*Kur. Lit. N. 103*) której z wielkiem upodobaniem słuchano. Gdy do *Parku* przybył i postrzegł kilka osób, które na darcinę weszły, a dozorczy surowo ich strofowali, rzekł: *Nie troszczcie się o darcinę; niechay lud idzie, gdzie mu się podoba.*

(z *Korr. hamb.*) Londyn, dnia 21 sierpnia: Z powodu wypadków zaszłych podczas konduktu Królowey, odprawiła się rada tajna. Występek zatrzymania konduktu ciała Królowey, równa się prawie zbrodni stanu, i dla tego wysłane zostały depesze do Króla. A gdy się lud chlępi, że w zdarzeniu tem odniósł zwycięstwo nad wojskiem, tém samym mogłyby na przyszłość nastąpić nowe bezprawia, jeśli by swawola pospółstwa nie została powściągniona.

PORTUGALIA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Lisbona*, dnia 1 sierpnia. Przychylając się Król do prośby Hrabiego *Barbacena*, dotychczasowego ministra interesów zagranicznych, uwolnił go od piastowanego urzędu, a następcą jego mianował Pana *Sylwestra Pinheiro Ferreira*.

Stany odbywają pilnie obrady swoje, i dwa razy na dzień miewają sessye. Dziś pierwsza sessya trwała od godziny 8 rana do 12stej, a druga, od godziny 5tej po południu do 8mej wieczorem.

Jenerał neapolitański *Pope* podziękował stanicom za uchwalony dla niego zasiłek pieniężny.

BREZYLIJA.

(z *Gaz. warsz.*) *Rio Janeiro* dnia 6 czerwca. Wczoraj po popisie wojska, Królowie następcą tronu zaprzysiągł zasady konstytucyi portugalskiej. Oddalił Hrabiego *d'Arcos* ministra spraw wewnętrznych i interesów zagranicznych, a następcą jego mianował Hra *Pedro Alvarez Diniz*. Ustanowił oraz rząd t. czasowy złożony z 3 książy, 2 oficerów, 2 sędziów i 2 obywateli. Rząd ten jest odpowiedzialny stanicom. Pannje tu zupełna spokoynść. Port tutejszy ogłoszono wolnym dla wszystkich okrętów.

CHINY.

(z *Gaz. Warsz.*) Ogromne cesarstwo chińskie zagrożone jest teraz burzą. Liberalisoi tamedzni chcą znieść dawne krajowe ustawy, a zaprowadzić wolność i równość. Towarzystwo ich jest pod nazwiskiem: *Związek Nieba z Ziemią.*

WIADOMOSCI ROZMAITE.

(z *Korr. hamb.*) Jedna z gaset niemieckich zawiera następujące przepowiedzenie *Woltera* o losie greków: „Zostawiono jest Rossyi, położyc koniec panowaniu tureckiemu w Europie, wybawić greków, i wskrziesić nanowo Ateny i Spartę. Dni tych pięknych oglądać nie będą; ale ciesząc się, że one pewnie nastąpią, a naówczas miliony ludzi cieszyć się będą weseliwym bytem, któremu teraz zlorzczą.” Znaczące te słowa wyrzekł *Wolter*, dowiedziawszy się o wielkiem zwycięstwie na archipelagu, odniesionem przez flotę *Katarzyny Wielkiej*. *Alexy Orłow*, dowodził jako jenerał admirał flotą rosyyską na archipelagu, i spalił dnia 6 lipca 1770 roku flotę turecką w porcie *Czesme*, na pobrzeżu *Natolii*, naprzeciw wyspy *Scio*, i ztąd otrzymał przydomek *Cześmeński*. Z rozkazu *Cesarzowej Katarzyny* czyn ten wojenny wystawiony jest w szczęściu obrazach przez *Filipa Hackert*, największego malarza landszaftowego nowszych czasów, (który umarł we *Florencyi* w roku 1806). Podobny obraz wystawia nam częściowe spalenie i zabranie tureckiej floty przez greków (*Hydriotów*) pod *Mytilene* dnia 10 czerwca 1821.

Wilno dnia 2 Września 1821 roku v. s.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z Gaz. Zusc.) Xiążę Wellington, po przybyciu gońca z Londynu, udał się natychmiast z Coblenz do Paryża.

Sto pięć osób, obwinionych o karbonarstwo i poymanych w różnych miejscach państwa kościelnego, osadzono w więzieniach w Bologna. W Londynie idą w zakłady, że Król ożeni się przed upływieniem 7 miesięcy.

Xiążę Ypsylanty nie zdaje się bynajmniej przebywać jak więzień na terytorium austriackiem.

Podług gazety *Constitutionel*. turocy ścigali *Kaminara Saug*, który się schronił do ziemi siedmiogrodzkiej, sz pod *Kronstat*. Agi komendant austriacki przełożył im, że to było nadwerczeniem granicy, dali mu tę zachwałą odpowiedź: że Austria nadwercza daleko więcej terytary, zaslanając zbuntowanych poddanych Sultana od kary prawa.

W Konstantynopola krążyła wieść, że Mulsy i Wołoszczyzna mają być udziałem państwem i zostawac pod opieką jednego z Mocarstw chrześcijańskich.

W Węgrzech zakładają wielkie magazyny, a w Czechach zakazano wywozu zboża.

Monitor, pod artykułem: „Rozmaitości polityczne,” wyraża: Zniewaga i niedorzeczność połączone są w liście z Paryża, który umieszczonym został w angielskiej gazecie *Morning-Chronicle*. Korrespondent tej gazety w imieniu wszystkich podżegaczów buntu w Europie, czyni zarzut dynastyi francuzkiej, że nie przywdziała żałoby po więźniu na wyspie *ś. Heleny*.”

Kurs wileński na assygnaty od dnia 30 sierpnia: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 89, czerwony złoty nowy rubli 12 kopiejek 5, stary rubli 12 kopiejek 78, imperyal rubli 37, kop. 80.—

Wolno Drukować F. N. Golański. Czl. Konf. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

NOWE DZIEŁA.

O logice, metafizyce i filozofii moralney Rozprawa, na skutek konkursu ogłoszonego przez cesarski uniwersytet wileński roku 1820 dnia 1go marca do katedry rzeczonych przedmiotow, napisana przez X. Anioła Dowgirda S. P. magistra *ś. Teologii*. W Wilnie w drukarni A. Marciniowskiego 1821. Cena kop. 75

Georgiki czyli Ziemianstwo starożytnych Rzymian. Poema dydaktyczna P. Wirgiliusza Maronja. Przekładania X. Alexego Kotliuzińskiego Scholarum Piarum—Obok z textem łacińskim i notami. W Wilnie w drukarni A. Marciniowskiego. Cena kop. 60.

Arenda domu.

1. Od Rządu Gubernialnego Litewsko Wileńskiego podaje się do wiadomości, iż dom Jozefa Doroski Gubernialnego sekretarza w Mieście Wilnie na ulicy Dominikańskiej sytuowany wypuszcza się w arendę od daty 20go 7bra terażn. roku dla zaspokojenia długu Wileńskiemu Prykarowi czyli jurydykcyi powszechnego opatrzenia należnego; a zatyż życzący wziąć ten dom w arandę rozsz. jawić się do teyże jurydykcyi powszechnego opatrzenia z prawem ewikcyami na termin pierwszy 15go, drugi 16go i trzeci 19 dnia pomianionego 7bra. Dat w Wilnie roku 1821 miesiąca sierpnia 31 dnia.

Sowietnik Ławryndowicz.

Romuald Zaleski Koll. Reg.

Promulgata Dekretu.

1. Sąd Ziemski powiatu Wileńskiego zawiadamia wszystkich kredytorów i pretensorów, a także debitorów stawających i niestawających Stanisława Holcnora byłego kupca sklep korzenny i traktyer utrzymującego, że ustanowiony ostateczny oczewisty dekret dnia 9 miesiąca 7bra 1821 roku promulgować będzie.

Arenda domu.

2. Magistratura powszechney opieki Gubernii Lit. wileńskiej podaje do wiadomości, iż w terminach: 1szym 8go, 2gim 6go, i ostatecznym 9go następującego miesiąca 7bra, roku tego; będą w teyże magistraturze odbywać się targi, na trzyletnią arendową tenute domu ze znajdującym się przy nim kościołem dla składu pod nazwaniem *ś.*

Trójcy, należnym do funduszu szpitala Sgo Jakuba; życzący za tém wziąć takowy dom w arendę, zechcą jawić się na pomientone termina do oneyże magistratury powszechney opieki, zostającej w palacu JW. Cywilnego Gubernatora, z kaucyą odpowiednią roczney arendzie.

Inspektor nadworny Sowietnik Bernard.

Sądy Exdywizorskie.

2. Sąd taxatorsko-exdywizorski, za Remissą Sądni Ziem. ptu Upit. w folwarku Poszekonie W. Tadeusza Downarowicza, dla przyspieszenia satysfakcyi jego wierzycielom, w komplecie poniższym zebrany, po rozwiązaniu wstępnych kwestyow przez wyrok akcesoryyny w dniu 12 mca julia tego roku, jurydykcyą swojā do miasta sądowego Pomewieza przeniosł, i na termin ostateczny rozprawy, dzień 15 oktobra idącego roku przeznaczył. Wzywa przeto wszystkich pretensorów W. Tadeusza Downarowicza Czesnikowicza, do stanności w powyższym terminie, gdyż w stosunku do praw, ammissya nie objawionych pretensyow, zapisaną będzie. Jan Olechnowicz Prez. Ziem. Upits. i Exdywizor. Augustyn Kordzikowski Sędzia Ziem. Upits. Exdywizor. Franciszek Lopański Sędzia Ziem. Upits. Exd. Regent Jan Jasiński.

Oświadczenie.

2. Excerpt oświadczenia Protokulu Potoczno-Ziem. Ptu Wileńskiego w dacie niżej wyrażający się zapisanego i tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż Ptu stronie jest wydan.

Roku 1821 mca augusta 27 dnia. Naysolenniejsze oświadczenie przed Sędem i całą powszechnością, z boleścią serca jako oyciec zanoszę, iż syn mój Józef Krzycki oddany był przezemnie do kancelaryi Ziemskiej Wileńskiej na aplikacyą, gdzie mniey pilnując się swego obowiązku, nie tylko że dawane pieniądze na jego potrzebę bez celu potrucił, ale też całą swą garderobę, bieliznę, pościel przez nas rodzicow dane pofrymarczył, a co większa jak się daje słyszeć oświadczającemu, że długi zaciąga i na one karty obliży wedwoynasob wydaje, kontrakt na kamienicy moje własne rozgłaszając, że oyciec nie żyje, zawiera i zadatki wzięte marnotrawi i różne niedorzeczności jak się daje słyszeć, z krzywdą honoru poczynił; a ponieważ tenże syn mój Józef Krzycki żadnego funduszu własnego niemając, długi zaciąga i obliży wydaje, a gdy prawo statutu litewskiego w artykule 18 z rozdziału pierwszego literalnie z konkludowało, że ani oyciec za syna, ani syn za oycia nie odpowiada, dla tego więc oświad-

czający się przez niniejsze zawiadania, że kredyty zaciągane przez Józefa Krzyckiego i wszelkie jego poczynione zdróżności do mnie i majątku mojego nie należą i o niczym wiedzieć niechcę; niech kredytujący otemu własney nie uwadze przypiszą; z tych więc okoliczności oświadczający całej powszechności uprasza i zastrzega, ażeby synowi mojemu Józefowi Krzyckiemu nicht i w żadnym względzie nie kredytował, w żadne kontrakta nie wchodził i nic mu niedawał, w przeciwnym razie własney winie i nie uwadze niech raczy każdy sobie przypisać i przyznać; czyniąc zatem z uczuciem naybolesniejszym takowe w okłach publiczne oświadczenie one dla lepszey każdego wiadomości do Kuryera Litewskiego podając, własną podpisyję ręką u tego oświadczenia podpis w protokule jest taki Kazimierz Krzycki por. woy. pcl.

Correctum Philipp Suzin Z. W. Regent.

Roku 1821 meca augusta 27 dnia takowe oświadczenie może bydź do gazet Kuryera Lit. umieszczone poświadczają, Ziemiński Ptu Wileń. Pisarz Józef Olszański.

U w i a d o m i e n i e.

3. Majetność części wsi Serechowicz w Gubernii Wołyń. Płocie kowelskim sytuowana, z fortuny JO. Xcia Dymitra Czwertyńskiego, B. P. S. G. D., 250 Gubernii Wołyńskiej; pod rozbiór wierzycielów oddany, JW. Graffowi Wincentemu Potockiemu w długu zł. 123,219 gr. 2 i szel. 2., sądem zdźbiorowym, in satisfactionem wydzielona, jest do ustąpienia in toto; z tém samym prawem, jakie JW. Potocki ma sobie wyokiem sądu rozbiorowego przyznane.

Sytuacja tey wsi znajduje się w dość-wygodnym dla spekulacyi miejscu, od spławney rzeki Buga, nie daley, jak od Włodzimierza Turzyska i Maciejowa mil 5, od Kowla mil 2, od Niesuchojeż mila 1.—Gruntu przy dobrej uprawie, i nienadto mokrych lat, mogą dawać obfite uradzaje, pastwisk, i sianożęci jest dosyć, z których, przy troskliwym utrzymywaniu kanałów i rowów dla spadu wody od dawna tu porobionych, ale nieco zaniedbanych, można mieć wielkie korzyści, lasów; w proporcya tey części jest podostatkiem, lecz są jeszcze młodociane, są atoli i do budowlu zdadne, ale w nierielkthey obfitości, ludność tey części, ma dusz męzkich 114, i żeńskich tyleż, ma poddanych gruntowych ciągłych 31, pieszych 8, chatupników 2ch, odrabia pańszczyzny w całym roku ciąglem dni 5,228, pieszo dni 1083, płaci czynszu zł. 221 gr. 20.—Daje pod zasiew jesienny żyta kor. 16 gar. 8, chmielu kor. 32 gar. 16, kapłonów 25, kur. 80, jay sztuk 195 przedzy motków 195, z 66 ulów i barci pszczołnych, dzieli się pożytkiem miodu i wosku; tak w jesieni z podrzynania, jak i na wiosnę z podczyzozania, prócz czego; właściciel tey części, ma w arzędzie karczemney i wietrznego mlyna na roczny własny dochód zł. 238 gr. 11½ i na fundusz opłacenia podatkow; kabakowego i ziemskich powinności zł. 292 gr. 21, w budowlach dla właściciela tey części wydzielono dom przynypalny w pośród obszernego dziedzińca z kilkoma pokojów wygodnych i sali składający się, zewnątrz cały lankiem oprawy, wewnątrz w malarskie ozdoby przystoynie ubrany, w tytle tego domu jest officyna z kuchnią teraz nowo zbudowaną i stajnią na kilkanaście koni, w bliskości tey officyny znajduje się loch murywany, w połowie przedzielony murem, do właściciela tey części należący, część obszerney stodoły już teraz grubemi i wysokimi forszkami, od innych części przedzielona, a na zsypkę ziar-

na, część wielka dobrze zbudowanego szpicłera, przy tém obora na bydło dość przestorna, blisko przy domu mieszkalnym ogród z drzew fruktowych bardzo wybornych składający się, mający w kwaterach swoich, wyborne ananasowe truskawki, i specyalne hollenderskie szparagi, tudzież nie mało winnych krzewów w dobrym gatunku wydających już piękne grona. W témże ogrodzie są inspekta i mistbety od dawna założone, z których przy dobrym ogrodniku z niewielkim kosztem na okna i klosze szklane, można miewać bardzo wczesne melony, kawony, i inne stołowe specyaly, nadto; w témże ogrodzie jest drewniana pięknie w ośmioletku zbudowana kaplica, w której bardzo pięknego deseniu, nie małosztowych, dość wiele znajduje się obrazów, kaplica ta na stałym funduszu jest erygowana, i co tygodnia, jedna msza ś. przez Proboszcza Bucyńskiego odprawiana w niej bydź powinna; ktoby więc życzył sobie nabydź za gotowiznę wyżej opisaną majetność, niech się raczy zgłosić do niżej podpisanego, bawiącego się teraz w Serechowiczach, ten zaś jako umocowany od JW. Grafa Wincentego Potockiego, obowiazany będzie o całym tym interesie złożyć naydokładniejszą informacyą. Dat w Serechowiczach dnia 20 augusta v. s. 1821 Kolleski Sekretarz Józef Kaleczycki.

P r z e d a ż.

2. W domu Zawela na Zarzeczcu pod Młynem, naydują się drążki parokonne i fajeton do sprzedania, tyczący sobie jedna albo drugie nabydź, może się zgłosić do mieszkającego w tymże domie szynkarza Wolfa.

U w i a d o m i e n i e.

2. W aktach grodzkich powiatu wileńskiego, dnia 27 augusta roku bieżącego zapisane zostało oświadczenie, ze strony JW. Maryanny Mielkiewiczowej Prezydentowej pierwszego departamentu gubernii mohilewskiej, Petronelli Narbutowej półkownikowej woysk polskich, Józefy Lastowiczowej Szambellanowej dworu polskiego, w odpowiedzi na remanifest JW. Jana Sobańskiego Marszałka powiatu mścisławskiego, w interesie sukcesyynym po ich matce.

Sądy Exdywizorskie.

3. Roku 1821 miesiąca augusta 1 dnia. Przewodnictwem dekretu remisyynego w Sądzie Ziemskim ptu Nowogrodzkiego na dniu 26 junii te razniejszego 1821 roku zapadłego, taxę i exdywizoryą majątku W. Wincentego Eweichiwicza przeznaczającego Sąd Jego Imperatorskiej Mości Taxatorsko-Exdywizorski w terminie na pierwszy zjazd tąż remissą przeznaczonym in fundo majątek Miratycz po Jesmanowskich na schedę W. Wincentego Eweichiwicza wydzielonego zjechał i jurydykcyą swoję ufundowawszy komitacyą na WW. Eweichiwiczach wszelkthey ruchomości na regestrze dokładnie sporządzonym i różnego tytuliu papierow stan majątku delatorskiego wyswietlić zdolnych w naturze przy regestrze również przez się lub plenipotentą podpisać się powinnym, zaś na kredytordach i pretensorach W. Wincentego Eweichiwicza obligow kredytow praw zastawnych kart i karteczek też pretensorstwo wyswietlić zdolnych na dz. i 16 augusta 1821 r. do kancellaryi Ziemskiej Nowogrodzkiej z dwuniedzielną persystencyą dla wolney stronom za

rewersami komunikacyi przeznaczył, toż wymiar majątku Miratycz Pojesmanowskich pod rozdział na satysfakcyą wierzycieli dekretem remissyjnym Ziemskim Nowogr. wyż datą wzmienionym oddanego komornikowi dopełnić zalecił i onemu iwentacyą sporządzić poruczywszy zjazd powtórny na dzień 4 7bra 1821 r. odłożył na którym terminie, ażeby wszyscy kredytorowie i pretensorowie W. Wincentego Eweichiewicza z udowodnieniem swoich dopominkow po satysfakcyą przychodzili z powodu zakreśloney tymże dekretem Ziemstwa Nowogr. amissyji obwieścić przez trzykrotną w Kuryerze litewskim awizacyą, tychże kredytorow i pretensorow postanowił.

Franciszek Wereszczaka b. Ziem. Nowogr. Prezydent Exdywizor. Konstantyn Haciski Ziemski Ptu Nowogr. i Exdywizyi Regent.

Dzierżawa 12letnia.

3 Rząd Obwodu Białostockiego niniejszym obwiesza, iż od dnia 1 miesiąca czerwca przyszłego 1822 roku, naznaczone do oddania w 12 letniß arendowną possessyą skarbowe dobra jakoto: w Białostockim powiecie Surażskiego amtu folwark Uhowo roczney intraty czyniący po 1325 rub. sr. w Bielskim powiecie Bielskiego amtu folwark Pohreby po 425 rub. sr. i woytowstwo Piliki po 150 rub. sr., Stołowackiego amtu woytowstwo Nalohi, po 6 rub. 15 kop. sr. i Plutycze po 12 rub. sr. Kleńnickiego amtu woytowstwo Krynica po 40 rub. 50 kop. sr. i w Sokolskim powiecie Stoykowskiego amtu folwark Radunia po 92 rub. sr. i Myza Trzcianno po 45 rubl. sr. Nowowolskiego amtu folwark Zwierzany po 425 rub. sr. Janowskiego amtu myza Gabryelowczyzna po 100 rub. ass. Kalmieńskiego amtu folwark Kamienna z Awulsem Miedzianowo po 3300 rub. sr. i folwark Rożanystok po 640 rub. sr.; mający przeto chęć wzięcia pomienionych dóbr w arendowną possessyą rzączą przybydź z dostateczną prawną kaucyą w summie wypadajacey z targów z 2 letney intraty, do 2 wydziału Białostockiego obwodowego Rządu na licytacyą w następnym terminach 1, 28 września, 2, 27 października a 3 i ostatnim 7go dnia miesiąca grudnia roku terażniejszego 1821.

Sowietnik Milewicz.

Sekretarz Kardynałowski.

Wezwanie kredytorow i pretensorow.

3 Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnającego całą Rosyą etc etc etc.

Excerpt postanowienia Sądu Ziemskiego powiatu brzeskiego, za podaną prozbą i po nastaley na ona sądownego członka rezolucyi stronie potrzebujacey urzędowme wydan roku 1821 miesiąca augusta 11 dnia. Roku 1821 miesiąca augusta 8 dnia, za uczynionym do sądu ziemskiego powiatu brzeskiego przez W. Władysława Budzynę Dawidowskiego adwokata subseltow brzeskich, plenipotenta JW. V. Nosarzewskich wniesieniem, aby skutkiem dekretu remissyjnego departamentu drugiego guberni Lit. grodzieńskiej, w roku 1820 miesiąca marca 13 dnia zapadłego, zaawizować, pod amisyą rzączą, wszystkich kredytorow i pretensorow zeszłego Jerzego Wielhórskiego aktualnego stanu konsyliarza do dóbr Kamienna Litewskiego, w jakimkolwiek względzie dopominki swe stosować mogących, dopraszajacego się. Sąd ziemski powiatu brzeskiego, przewodnictwem powyższego dekretu remissyjnego postanowił wezwać i przez niniejsze ogłoszenie wzywa, wszystkich kredytorow i pretensorow zeszłego Jerzego Wielhórskiego, aby się w przeciągu sześciu tygodni od daty niniejszey przed sąd ziemski brzeski stawili się i pretensye swe w onym z dowodami składali; w przypadku zaś uchubienia zakreślonego czasu, że już rzecz swą do

poszukiwania wiecznie stracą; zapowiada. Jakowe obwieszczenie przez Gazety warszawskie i Kurjera Litewskiego po trzykrotnie iżby JW. Antoni Nosarzewski rotm. kawaleryi narodowej b. woosk pol. aktor proszacego swoim kosztem obwieścić poleca, i ekstraktami tę rezolucyą kancelaryi swey wydać dozwala. U takowego postanowienia podpisy urzędnikow następane. Prezes Ziemski Brzeski Józef Wygonowski, Puchniewski Sędzia Ziemski. Sędzia Ziemski Jan B./lczyński.

Zgodnie z postanowieniem żurnalném Sądu Ziemskiego Ptu Brzeskiego świadczą Jan Podgórski Regent Ziemski, Ptu Brzeskiego.

Wezwanie pensyonarzy.

3 Od Rządu obwodu Białostockiego 2go oddziału niniejszem ogłasza się: ponieważ niżcy wyrażone osoby, przez kilka już lat niezgłaszają się dla odebrania pensyi i kompetencyi podług rozpisaania byłey expedycyi dochodow Państwa, do wypłaty z tego Rządu co rok naznaczonych, a mianowicie: A) Odstawni byłych woysk pol. porucznicy; Maciey Rybiński, który służył w drugim półku Litewskiey lekkokonney kawaleryi; Michał Szoniowski który służył w 6tym konnym strzeleckim półku, Jerzy Sochacki który służył w 2giey Brygadzie wielkopolekiej kawaleryi, i Adalberd Zastocki który służył w 7mych kawaleryi, którym naznaczono pensyi każdemu na rok po ru. 54 sr. B) Szlachcianka Hismeka, którey, za odebranie w czasie pruskiego tuteyszego Rządu woytowstwą Żaluskiego, w powiecie Bielskim znajdujacego się, naznaczona corok optata kompetencyi po 70 rubli 36 kop. sr., i C) byli w woysku rossyjskiem: odstawny z półku mariopolskiego huzarskiego, podoficer Maciey Borowski, któremu naznaczono pensyi po 8 rubli 24 $\frac{1}{2}$ kop. i uwolniony z półku litewskiego ułańskiego takoz podoficer Józef Malinowski, któremu naznaczono pensyi po 18 rubli 42 $\frac{1}{2}$ kop. assygn. na rok; zatem Rząd obwodowy przez niniejsze uwiadomia ich, iż jeżeli kto z nich do odebrania wyrażonych pensyi i kompetencyi, na termin naznaczony Ukazem Rządzącego Senatu dnia 24 julii 1783 roku, to jest: znajdujący się w Państwie Rossyjskiem w ciągu jednego roku, a będący za granicą w ciągu dwóch lat, niezgłosi się, lub plenipotentów z przyzwoleniemi świadectwami o miejscu swojego pobytu i życiu nie przysła, w takim zdarzeniu, assygnowane dla nich pensye i kompetencye, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu 1806 roku maja 25 dnia, będą przyłączone do summ karnąceystwa Państwa.

Miasto Białystok, dnia 19 augusta 1821 roku. Rządu Obwodu białostockiego 2go oddziału Sekretarz, Radca tytularny, Ludwik Lachowicz.

P r z e d a ż.

Od Mińskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż w tymże Rządzie będzie przedawać się z publicznego targu za nieopłacenie przez mieszczanina Radoszkowskiego, żydą Leybę Rubena, skarbowego długu, drewniany tegoż Rubena dom, z placem i wszelkimi do niego przynależnościami, znajdujący się w pćcie Wileyskiem w zasztatnym mieście Radoszkowiczach. oceniony do 960 rubli ass., z którego pobiera się rocznego dochodu 24 rubli, a w lat dziesięć wynosi 240 rubli assygnacyynych; zatem życzący nabydź takowy dóm, zechcą przybydź do tego Rządu na terminy: pierwszy dnia 20, drugi 27 mca septembra terażn. 1821 roku, a trzeci ostateczny za trzy miesiące, licząc od dnia wydrukowania tego ogłoszenia w gazetach Sankt Petersburgskich lub Moskiewskich, gdzie to później nastąpi. Za przybyciem życzących dla targów, będą im okazane opisanie domu i warunki. Dnia 20 augusta 1821 roku. Mińskiego gubernialnego Rządu. Sekretarz Felicyan Arcimowicz.

Postanowienie Sądowe.

3 Postanowienie Sądu głównego Kijowskiego cywilnego Departamentu o naznaczeniu terminu Rozprawy ogólney JW. Alexandra Hrabi Chodkiewiczza b. Senatora Kasztelana Jenerala woysk

polskich z wierzycielami onego w guberniach Kijowskiej, Wołyńskiej i Mińskiej zamieszkałymi w dziele od sądu zjazdowo rozbiorowego na Rewizyą postępnym.

Sąd Główny Kijowski cywilny Departament rozwiązując i raport Sądu zjazdowo rozbiorowego zre prośbę w imieniu JW. Alexandra debitora 3cię Powtórna prośbę w imieniu JW. Józefa w reprezentacji opiekunów czyniącego Hrabów Chodkiewiczów Braci, 4to i nakoniec Prośbę 3cią niektórych wierzycieli do Decyzji swojej przyniesionej w samym wyrokowaniu następnie wykreślił postanowienie. „Przykazali. Gdy ogromne dzieło Rozbiorowe JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza więcej z osiemnastu tysięcy kart składające się w Guberniach Kijowskiej, Wołyńskiej i Mińskiej ułatwiane i na rewizyą przystane w Kategoriech likwidacyjnych niemałej liczbie Kredytorów, a zaś w kategorii massy dla wszystkich razem jest interesującym i oznaczenie terminu do rozpoczęcia takowej Sprawy osobliwie dla stron odległe mieszkających jest konieczną potrzebną, tedy przychylając się do żądania tak pełnomocnika JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza jako też opieki JW. Józefa Hrabiego Chodkiewicza najznaczniejszego Kredytora i inych wyżej wymienionych Dzień 15 nowembra roku bieżącego dla rozpoczęcia tej sprawy naznaczyć i gdyby Wpis najpierwszy przed tym czasem doszedł, tedy do terminu wyżej oznaczonego zatrzymać w kontynuacji zadeklarować. Oczem obwieszczenia przez Gazety Kuryera Litewskiego Plenipotentowi Massy dozwolili.” Na oryginalnym Extrakcie z Departamentu Kijowskiego autentycznie wydanym podpisy urzędników następujące. „Protokół podpisał: Prezes Rohozński, Sołtysik Alexandrowicz, Deputat Gruszecki, Pisarz Michalowski. (L. S) Ukazyne pieczętowane wzięty, Zgadza się z Protokulem świadczą Michalowski Pisarz Sądu głównego Kijowskiego Czytał Kazimierz Mieszkowski Archiwista Sądu głównego Kijowskiego.” Zgodność z autentycznym ekstraktem świadczą massy kredalnej JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. pol. Sędzia Jan Zaleski.

3. Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI.

Wypis z protokołu Potocznego dekretu Sądu rozbiorowego fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. P.

Roku 1821 mca augusta 20 dnia. Sąd exdywizorski fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. P. słuchał przedstawienia pełnomocnika massy pod liczbą 3cią do Sądu tegoż przyniesionego, z doniesieniem; iż termin w dniu 15 augusta idącego roku przybycie Sądu niniejszego do miasteczka Turca deklarujący, przez Kur. Lit. trzykrotnie ogłoszony został; Sąd zaś na miejsce przeznaczony jurydykcyi, to jest

w Gubernią grodzieńską, powiat Nowogrodzki, do miasteczka Turca przybywszy, rozwinął już swoje działania, i już niektórzy wierzyciele Litewscy, wileńskiej i grodzieńskiej Guberniów do funduszu Turca i Solecznik hypotekalnie ubiegający się przysięgli spełnili komportacyą, inni zaś, mniej wchodzący w ścisłość własnego interesu, że uspiech jest ogólnym awantażem, a ten dusze wszystkich osób do kierunku massalnego wpływających zajmuje, zwlekać mogą przybycia swoje z dokumentami w sądownictwo niniejsze; czemu aby zapobiedz, a razem nadać fundament decyzji sądowej, iżby o przybyciu w to miejsce sądownym powtórnie wierzycieli litewskich zawiadomić, termin stawienia się dla tychże, ostateczny, nie daley jak po dniu pierwszy miesiąca 8bra idącego roku naznaczyć, i rezolucyją zapasę mającej w Kur. Lit. ogłoszenia dozwolili prosił; Sąd zdecydował: chociaż o przybyciu sądownym na dzień 15 teraz, mca, augusta do dobr edywyżni uległych miasteczka Turca, wierzyciele massy kredalnej dostatecznie przez Redakcyą Kur. Lit. zawiadomieni będąc, w małej tylko liczbie z swojemi prawami dotąd postawili się, spóźnione zaś przybycie w większej liczbie tychże wierzycieli zapowiadać może zwłokę czasu i bezczynnie przebywanie w tej prowincyi Sądu exdywizorskiego, zapobiegając przeto temu dla somychże wierzycieli szkodliwemu wypadkowi; o przybyciu sądownym do miasteczka Turca powtórnie wierzycieli do massy kredalnej JW. Jenerala Chodkiewicza ubiegających się przez Redakcyą Kur. Lit. zawiadomić, z ostrzeżeniem; iż jeśli ciż wierzycieli do dnia 1go 8bra idącego roku praw swoich za poprzedzającą przysięglą komportacyą nie złożą, tedy Sąd zapobiegając dalszej zwłoce w terminie właściwym zadeklarować upadek czyli amissyą, niestawiającym się wierzycielom w obowiązku zostanie. Czytano roku 1821 dnia 20 augusta. Zgodno z protokulem świadczą massy kredalnej JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. P. Sędzia Jan Zaleski - Pódśudek Jan Józef z Dobry Dobrzański.

U w i ą d o m i e n i e.

3 Stosownie do ogłoszonego prospektu na dzieło muzyczne Rennera pod d. 20 czerwca r. b. dwie dalsze sztuki: 1) Variations sur un thème autrichien. 2) Rondeau facile pour le Pianoforte, wyszły, z pod prassy sztycharskiej i wydają się prenumeratom w księgarni uniwersyteckiej u Józefa Zawadzkiego.

Wyjeżdża za granicę.

2. Do Królestwa Pruskiego i Saxonii wileński obywatel Leyzer Hirszowicz Brzozowicz z zięciem swoim Kiwelém Michelewiczem Szaparem na miesiąc cztery;

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry.		Odmiana w powiet.
	dnia 31	średnia	27 cal.	9,8 lin.	+ 11,85	stopni	Poludn. Zachodni	Pochmurno	
	dnia 1	średnia	27	— 9,5	—	—	Poludniowy	Pogoda	
	dnia 2	godz. 6	27	— 9,1	—	—	Wschodni	Pochmurno	